

РЕШЕНИЕ

№ 6258

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4454** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. с чл. 107, ал. 4 от ДОПК вр. с чл. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба Вх. № 16116/11.05.2021г., по описа на АССГ, депозирана чрез административния орган, на „М. 2005” Е., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 13, представлявано от управителя А. А. М., чрез процесуален представител, адв. С. Ц., срещу: Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № ДСЦ20-ТД26-668(14)/28.01.2021 г., издаден от В. Д. Ф.-административен орган по приходите, инспектор в отдел „ОП С./Т.“, при Дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване при СО, потвърден изцяло с Решение № СФД21-РД28-91/29.03.2021 г., постановено от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична Община. В жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на акта, като постановен в нарушение на административнопроизводствените правила, необоснованост и противоречие с материалния закон. Посочено е, че административното производство, е повторно, в продължение на образувано предходно такова, за което е постановен Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 1337-2020-1/24.07.2020 г., който е отменен с Решение с изх. № СФД20-РД28-258 на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО, поради нарушение на административнопроизводствените правила и необоснованост, при липсата на мотиви при издаването му и е върнато производството за извършване от друг

административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи законосъобразно ново повторно административно производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК. Намира, че в при повторното разглеждане, административният орган следва да спазва указанията, за издаването на акта в установената форма, мотиви и административно-производствени правила, които са нарушени, съгласно указанията на Решение с изх. № СФД20-РД28-258 на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО и при издаването на новия АУДЗ, при това в противоречие на чл. 155, ал.6 и чл.155, ал.8 от АПК, фактически е и утежнено положението на жалбоподателя. Искане се от съда да отмени като незаконосъобразен оспорения акт, по изложените съображения.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа изцяло жалбата, представя чрез процесуален представител подробна писмена защита. Претендират се съдебно-деловодни разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция "Общински приходи", при Столична община, чрез юрк. В., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не депозира становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано /без обаче това да е посочено в акта и административната преписка/, в изпълнение на Решение с изх. № СФД20-РД28-258/06.10.2020г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО, с което е отменен предходен Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 1337-2020-1/24.07.2020 г., с което на жалбоподателя са определени задължения за довносяне към местния бюджет в общ размер от 8801.68 лв., от които: 7058.52 лв. общо главница и 1743.16 лв. лихви за просрочие към 24.07.2020г., за данък върху недвижимите имоти и такси за битови отпадъци, за периода 2016-2019г.

По делото е представена и приета в цялост, от административния орган, административна преписка № ДСЦ20-ТД26-668/2020 /л. Л.161-344 от делото. Приети са и представените от жалбоподателя заверени преписи от платежни нареждания и извлечения за извършени плащания по банков път /л. 16-49 и л. 357-360 от делото/.

Административното производство, по което е постановен обжалвания по съдебен ред, в настоящото съдебно производство акт, е образувано въз основа на Наредване, рег. № ДСЦ20-ТД-26-688 88/ от 29.12.2020г., изд. от инсп. В. Ф.- административен орган по приходите, съгласно Заповед № СОА-20-РД09-1362/14.02.2020г. и Заповед № РД-15-5260/29.05.2015г. на Кмета на СО. Представени и приети са по административната преписка доказателства относно компетентността на издателя на оспорения акт: трудов договор от 12.10.2020г. ; допълнително споразумение от 04.3.2020г. и длъжностна характеристика / л. 191-195 от делото/. В съдържанието на посоченото Наредване, не са посочени правни основания за започване на производството, липсва изявление или уточнение, че същото е в изпълнение на на Решение с изх. № СФД20-РД28-258/06.10.2020г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО. Като мотиви е посочено „неплащане на данъчните задължения“ на лицето „М. 2005“ Е., ЕИК:[ЕИК]. Не е посочен период за който не са платени данъчни задължения, не е посочен вид на публичните задължения, реферира

се към Становище на органа по приходите- Становище, за „пропуски“ за заплащане на данъчни задължения, считано от датата на деклариране на недвижим имот, съгласно представени от данъчно-задълженото лице платежни нареждания. Установено е, че с Декларация по чл. 17, ал.1 от ЗМДТ от 23.12.2005г., [фирма], е декларирано придобиването на недвижим имот: земя и сграда, находящи се в [населено място], [улица], представляващи Магазин с площ 78.95 кв.м. и ид.части от земя, с начин на придобиване-наследство, реституиран имот. С Декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти, Вх. №[ЕИК]/02.07.2010г. е декларирано апортиране на имота в капитала на [фирма], същото се установява и от Решение № 3/25.11.2005г. на СГС, ф.д. № 10467/2005, за увеличение на капитала чрез апортна вноска. Удостоверено е, в хода на административното производство, че по отношение на задълженото лице, не е извършвано ревизионно производство, по реда на чл. 112 от ДОПК, за периода 01.01.2015-31.12.2019г. По административната преписка са приложени Решение с изх. № СФД20-РД28-258/06.10.2020г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО, както и отменения с това Решение-предходен Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 1337-2020-1/24.07.2020 г. Не са приобщени доказателства, както и административната преписка, във връзка с издаването на Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 1337-2020-1/24.07.2020 г.

Въз основа на тези доказателства, както и приобщени обратна ведомост на жалбоподателя, ГДД, доказателства и документи, удостоверяващи собствеността и счетоводното заприходяване и отчетане на имота /л.249-333 от делото/, е издаден оспорения Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № ДСЦ20-ГД26-668(14)/28.01.2021 г., издаден от В. Д. Ф.-административен орган по приходите , инспектор в отдел „ОП С./Т.“, при Дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване при СО. Установено е и не е спорно между страните, че: за процесния недвижим имот, представляващ търговски обект, с площ 78.95 кв.м., с прилежащо мазе 7.71 кв.м. и ид. части от дворното място- 0.06192 ид.части, с адрес: [населено място], [улица], въз основа на депозирани от собственика декларации, е създадена данъчна партида № M0109753, в СО, р-н С./Т., с декларирана обща отчетна стойност 148 600.00 лв., от които ид.части земя- 20 850 лв. и сграда-магазин- 127 750 лв. В съдържанието на оспорения акт, въз основа на представени от дружеството-жалбоподател, в хода на административното производство платежни нареждания, за определения процесен период: 01.01.2015-31.12.2019 за ДНИ и ТБО, е прието, че не са извършвани ежегодно плащания за тези задължения, като същевременно е прието, че с извършените плащания, в действителност, са погасени задължения за предходните периоди, както и въз основа на това, че не е подадено заявление за погасяване по давност по чл. 171 от ДОПК, те са редовно извършени. Въз основа на извършено преизчисления за дължим ДНИ, по години и ТБО, в съдържанието на акта, както и извършени справки в ПП „М.“, за дължими и внесени суми за периода 01.01.2015-31.12.2019г., от жалбоподателя е установен по т. III от оспорения акт, общ размер на задължението за периода в размер на 12 425.45 лв., от които общо дължима сума, в т.ч. главници и лихви по Таблицата, за ДНИ и ТБО- 10 659.37 лв. 1. Установената сума, представлява сбор от ДНИ: 1693.92 лв. главница за периода и лихви за забава: 534.74 лв., и ТБО: 5944.00 лв. и лихви за забава: 2486.72 лв. /таблица в лист 17 от акта/. Срещу така издадения АУЗД е подадена жалба до директора на Дирекция "Общински приходи" –

СО с с рег. № ДСЦ20-ТД26-668(16)/02.03.2021 г., въз основа на което е издадено Решение № СФД21-РД28-91/29.03.2021 г., постановено от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, с което с мотиви, че във второто производство по реда на чл. 107, ал.3 от ДОПК, са събрани достатъчно доказателства и са изложени мотиви, с оглед доказателствената тежест, за установяване на публичните задължения на жалбоподателя, поради което и без други аргументи и/или обсъждане на доводите и възраженията и представените от жалбоподателя доказателства, е постановено, че се потвърждава изцяло Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № ДСЦ20-ТД26-668(14)/28.01.2021 г., издаден от В. Д. Ф.-административен орган по приходите, инспектор в отдел „ОП С/Т.“. Решението е реводно връчено на жалбоподателя и в законоустановения преклузивен срок по ДОПК, същото е обжалвано по съдебен ред с депозираната жалба Вх. № 16116/11.05.2021г., по описа на АССГ, с приложена жалба, представена пред административния орган на 19.04.2021г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност акт, след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган и не се констатира основания за отмяната му на това основание. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като съгласно ал. 2 в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината. Оправомощени да извършват установяване и събиране на местните данъци и местна такса битови отпадъци са началниците на отдели, главните инспектори, старшите инспектори и инспекторите в Дирекция "Общински приходи", какъвто е органът издал оспорения акт, съгласно приложените доказателства по административната преписка. Съгласно чл. 107, ал. 3 ДОПК акт за установяване на задължение може да се издаде в следните хипотези: 1) по искане на задълженото лице; 2) служебно - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; 3) служебно, когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; 4) служебно - въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия. В случая, в оспорения АУЗД не се посочва в коя точно от хипотезите на чл. 107, ал. 3 от ДОПК е издаден акта. От изложените в него мотиви може да се предположи, че органът по приходите е приел за осъществена хипотезата на чл. 107, ал. 3, изр. 3, предл. последно – задължението не е платено в срок и не е осъществена ревизия. В действителност, обаче никъде в оспорения акт, както и по документите в приложената преписка, не се удостоверява, че административното производство се извършва въз основа на задължителни указания, за спазване на формата и излагане на мотиви, съгласно на Решение с изх. № СФД20-РД28-258/06.10.2020г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО, с което е отменено предходен Акт за

установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 1337-2020-1/24.07.2020 г., с което на жалбоподателя са определени задължения за довносяне към местния бюджет в общ размер от 8801.68 лв., от които: 7058.52 лв. общо главница и 1743.16 лв. лихви за просрочие към 24.07.2020г., за данък върху недвижимите имоти и такси за битови отпадъци, за периода 2016-2019г. В издаденото и връчено на жалбоподателя, Нарещдане, рег. № ДСЦ20-ТД-26-688 88/ от 29.12.2020г., изд. от инсп. В. Ф.- административен орган по приходите, не са посочени както правни основания за административното производство, така и период на извършване на производството, по реда на чл. 107, ал.3, предложение три от закона.

Оспореният акт е постановен при съществени противоречия с административно производствените правила и същия е необоснован, доколкото са налице противоречия в мотивите му, съгласно събраните в хода на административното производство доказателства и техния анализ.

Събраните по делото доказателства, обаче, опровергават тезата на органа по приходите и направените от него фактически констатации за липса на плащане от страна на жалбоподателя на ДНИ и ТБО за посочените в АУЗД имоти и години. Видно от приложените платежни нареждания, които са посочени само като номера в акта, в действителност за процесния период са извършвани плащания. Не е извършена индивидуализация за години, кои плащания са приети за валидни и редовно извършени и кои –за неплатени публични задължения. От страна на органа на приходите бланкетно е посочено, че с тези приходи са погасявани задължения за предходни периоди. Според мотивната част на АУЗД сумите по извършените от страна на жалбоподателя плащания на ДНИ и ТБО са били разнасяни, за погасяване на предходни задължения. Тези предходни задължения, обаче, не са индивидуализирани по вид и размер, поради което и органът по приходите, макар и да не е изобщо посочено в оспорения акт, необосновано и немотивирано, се позовава фактически на нормата на чл. 169, ал. 4 ДОПК. Обстоятелството, че жалбоподателят е превел сумите за дължимите от него ДНИ и ТБО за процесния имот, не се оспорва от ответника. Спорен остава поставения въпрос, от жалбоподателя, ако са извършвани плащания за процесния период в приход директно на СО, а не на конкретния район на СО, МДТ- Т., какъв размер е платен за процесните периоди надлежно в приход на компетентния район МДТ и какви директно на СО, както и на какво основание. Този въпрос не е анализан и не са събирани доказателства от приходната администрация. Не са представени и доказателства от ответника в хода на съдебното производство, с оглед доказателственат тежест, която носи. От мотивната част на АУЗД може да се направи заключение, че изводът за липса на плащане на задълженията, за процесния период, в срок е обоснован с това, че внесените суми са били отнесени за погасяване на други (стари) задължения, т. е. с платените суми за ДНИ и ТБО за процесните имоти и периоди органите на СО са погасили други задължения на жалбоподателя. Не е налице посочване кои по вид и размер и лихви задължения, са били отчетени като погасени от страна на приходната администрация. Относно наличието на непогасени стари задължения органът по приходите е посочил, само, че е извършвано погасяване на такива задължения. От тях обаче не става ясно нито какви са тези задължения, нито по какъв начин и с какъв акт са установени. В рамките на настоящото производство също не са ангажирани доказателства, от които да може да се направи извод относно наличието, вида, размера и липсата на плащане за твърдяните стари задължения. Твърдението на жалбоподателя, че всички задължения

за минали години, са били платени своевременно, не е коментиран, не е изследван, не са събирани доказателства. С оглед на това не може да се приеме, че е била налице хипотезата на чл. 169, ал. 4 вр. 5 ДОПК, според която за публичните задължения, до започване на принудителното им събиране длъжникът заявява вида на задълженията, които иска да погаси. В този случай с постъпила сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на което изтича най-рано към датата на плащането, освен ако в закон не е предвидено друго, а ако срокът за внасяне на две или повече публични задължения от един и същ вид изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно. Доколкото в случая не се доказва от страна на ответника, че са налице непогасени към момента на плащането за ДНИ и ТБО, за процесния период, задължения на жалбоподателя за предходни данъчни периоди, които да са от същия вид, като тези, за които са извършени плащанията, т. е. за ДНИ и ТБО, което да обуславя приложимост на чл. 169, ал. 5 вр. ал. 4 ДОПК, следва да се приеме, че с извършените плащания за процесните имоти са заплатени в срок задълженията за ДНИ и ТБО за съответните процесни периоди. Същевременно, в производството, което се извършва при повторното административно производство, органът по приходите, извършва преизчисление на дължимите данъци и ТБО, за процесните периоди, независимо от това, че производството е в хипотезата на чл. 107, ал.3, предложение трето, а не в производство по хипотезите на предложение 2 или 4 на нормата от ДОПК, които се предпоставят от установяване, при главно и пълно доказване от органа по приходите, че е налице несъответствие между декларираните данни и определения размер на данъчните задължения. Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 01 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 01 март на същата година. А по силата на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. По делото, не са представени данни и доказателства, нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното производство, с оглед доказателствената тежест, която носи административния орган, че задълженията за ДНИ, съответно следващите се ТБО, в качеството на лицето на задължено лице, на основание чл. 64 от ЗМДТ, са определени и адресирани до задълженото лице, въз основа на което то следва да заплати дължимите данъци. Не е изпълнен фактическият състав на чл. 169, ал. 5, вр. Ал.4 от ДОПК, поради което и служебното погасяване, както се твърди в мотивите на акта, на предходни задължения, без установяването им по вид, размер и наличието на каквито и да е било доказателства за установяването им, по надлежния ред, което според приходните органи, е основание за начисляване на допълнителни публични задължения, за процесния период и фактическото им преизчисляване, с процесния акт, е недоказано и като такова необосновано.

Посоченото по-горе представлява съществено процесуално нарушение, което прави акта необоснован и постановен в противоречие на материалния закон и като такъв следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

За пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да се посочи, че са основателни и възраженията на жалбоподателя, за нарушение на нормите на чл. 155, ал.6 и чл. 155, ал.8 от ДОПК, които не са съобразени при новото административно производство. Същото е в изпълнение на Решение с изх. № СФД20-РД28-258/06.10.2020г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО, с което е отменено предходен Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 1337-2020-1/24.07.2020 г., с което на жалбоподателя са определени задължения за донасяне към местния бюджет в общ размер от 8801.68 лв., от които: 7058.52 лв. общо главница и 1743.16 лв. лихви за просрочие към 24.07.2020г., за данък върху недвижимите имоти и такси за битови отпадъци, за периода 2016-2019г. Фактически при новото разглеждане, този факт, не е съобразен, като е утежнено положението на жалбоподателя. Административното производство, не е ново, в противен случай, би се достигнало до незаконосъобразно неспазване на правилата за спиране и прекъсване на давността по ДОПК, считано от дата на започване на административното производство по издаването на Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 1337-2020-1/24.07.2020 г., което е недопустимо и е в ущърб на интересите на фиска и събирането на действително установените и дължими публични задължения. Същевременно, следва да бъдат съобразени и нормите на чл. 155, ал.8 от ДОПК.

Въз основа на изложеното, с оглед доказателствената тежест, която носи административният орган, съдът намира, че в съдебното производство, не се установява, поради налиичето на съществени процесуални нарушения, съставомерността на нормата на хипотезата на чл. 107, ал. 3, изр. трето, предл. последно ДОПК и издадения на това основание АУЗД е незаконосъобразен.

При този изход на делото, следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото, съгласно представен списък и доказателства към него, в общ размер на 1106лв. /ДТ-50 лв. и адвокатско възнаграждение-1056 лв./, които се дължат от ответната страна.

Мотивиран от гореизложеното на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 във вр. с чл. 144, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „М. 2005” Е., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 13, представлявано от управителя А. А. М., Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № ДСЦ20-ТД26-668(14)/28.01.2021 г., издаден от В. Д. Ф.-административен орган по приходите, инспектор в отдел „ОП С.Т.“, при Дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване при СО, потвърден изцяло с Решение № СФД21-РД28-91/29.03.2021 г., постановено от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, като незаконосъобразен.

ОСЪЖДА Столичната община, да заплати на „М. 2005” Е., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 13, представлявано от управителя А. А. М., сумата от 1106 лв. /хиляда сто и шест лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: